

denne Maade kunde faa Beskæftigelse. Yderligere vilde Afskaffelse af Overarbejdet blandt de Arbejdere, der ikke er omfattet af Arbejdsgiverforeningens Statistik, bringe et Antal Arbejdere i Beskæftigelse.

En fuldstændig Ophævelse af Overarbejdet lader sig imidlertid ikke gennemføre, da Overarbejde i en Række Tilfælde af tekniske og økonomiske Grunde er nødvendigt (Skibsreparation, Maskinskade etc.). Men selv om man derfor under alle Omstændigheder maa give Adgang til Overarbejde i nogle Tilfælde, vil man dog beskæftigelsesmæssigt kunne opnaa omtrent samme Resultat som ved den fuldstændige Afskaffelse, saafremt man betinger Tilladelsen til Overarbejde af, at det skal udlignes ved Bortfald af et tilsvarende Antal Arbejdstimer indenfor den normale Arbejdstid. Man har derfor fundet det rigtigt at opstille en saadan Betingelse i Lovforslaget § 5.

Bestræbelsen for at afskaffe Overarbejdet er — ligesom Bestræbelsen for at hidføre en 40 Timers Arbejdsuge — i Overensstemmelse med den af Styrelsen for det internationale Arbejdsbureau i dens Møde i Januar 1932 vedtagne Resolution. Det hedder her i Pkt. 1: „Alt Overarbejde skal afskaffes. I de Undtagelsestilfælde, hvor dette paa Grund af tekniske Hindringer, Sæsonkrav og Leveringsfrister ikke kan lade sig gøre, skal Overarbejdet reduceres til det strengeste Minimum“.

Endvidere er der i en Del Lande truffet særlige Foranstaltninger eller fra Regeringens Side fremkommet særlige Forslag til Overarbejdets Afskaffelse. Dette gælder saaledes eksempelvis Tyskland, Italien, Czekoslovakiet og Østrig.

Nærværende Forslag om Forbud mod Overarbejde falder paa flere Punkter sammen med Bestemmelserne i det i Rigsdagssamlingerne 1924—25, 1925—26 og 1926—27 fremsatte Forslag til Lov om Arbejdstid for de ved Industri, Haandværk og lignende Virksomheder beskæftigede Arbejdere, dog bl. a. med de Forandringer, der følger af, at Bestemmelserne om Forbud mod Overarbejde nu ikke skal knyttes til en Lov om 8 Timers Dagens Indførelse, men bygge paa de gældende Overenskomster.

Dette Forhold, at de gældende Overenskomster giver Udgangspunktet for Bedømmelsen af, hvad der skal betragtes som Overarbejde, fører naturligt til, at en væsentlig Del af Kontrollen med Forbudets Overholdelse kan lægges i Hænderne paa Arbejder- og Arbejdsgiverorganisationerne, som i For-

vejen overvaager Overenskomsternes Overholdelse.

Man har overvejet, om denne Kontrol burde henlægges til den faste Voldgiftsret eller et af denne nedsat Udvalg; imidlertid har man anset den Udvej for mindre hensigtsmæssig i Betragtning af, at Den faste Voldgiftsret er nedsat med Opgaver, der adskiller sig væsentligt fra den heromhandlede, hvortil kommer, at det maa findes mindre naturligt, at henlægge Paatalemyndighed til et Organ, hvis Virksomhed ellers er af dømmende Art. Man anser det derfor for naturligt, at Opgaven henlægges til det i Henhold til Fabrikloven nedsatte Arbejdsraad, og man foreslaar, at der af Arbejdsraadet nedsættes et Udvalg indenfor dets Midte, bestaaende af Raadets Formand, en Repræsentant for Arbejdsgiverne og en Repræsentant for Arbejderne, og at dette Udvalg skal træffe Afgørelse af Stridigheder om Overarbejde eller dets Udligning indenfor den normale Arbejdstid. Overfor dette Udvalg, hvis Afgørelser er endelige, skal kun de faglige Hovedorganisationer have Paataleret.

Endvidere skal Forfølgning ved Domstolene til Straf for Forbudets Overtrædelse kun kunne ske paa Begæring af Udvalget eller vedkommende Organisation.

Til § 1.

Lovens Omraade er det samme som i Forslag til Lov om Arbejdstid for de ved Industri, Haandværk og lignende Virksomheder beskæftigede Arbejdere, forelagt første Gang i Folketinget i Rigsdagssamlingen 1924—25.

Til § 2.

Ved Overarbejde forstaaes ifølge Bestemmelsen det Arbejde, der udføres ud over den ved Overenskomst eller eventuel særlig Lov fastsatte normale Arbejdstid.

Ved Bestemmelsen i Stk. 2 tænkes der bl. a. paa saadant Arbejde som Havnearbejde eller anden Beskæftigelse, hvor Arbejdet paa Grund af Forholdene i Faget ofte koncentrerer paa enkelte Dage eller Uger. En Forudsætning for, at det Arbejde, der i saadanne Fag udføres ud over Fagets normale daglige Arbejdstid, ikke skal betragtes som Overarbejde, er det dog, at saadant Arbejde finder Sted ifølge Overenskomst mellem Arbejdere og Arbejdsgivere; endvidere maa den stedfundne Overskridelse indenfor et Tidsrum af en Maaned udlignes ved tilsvarende Mangel paa Beskæftigelse indenfor den normale daglige Arbejdstid.

Bestemmelserne i Stk. 3 muliggør